

Zakonske podlage za sistemsko ureditev področja rokodelstva

Franc Stanonik¹

Povzetek

Za preučitev ureditve, ki velja za področje rokodelstva, predlogov sprememb zakonodaje ter pripravo predlogov sprememb zakonodaje oziroma drugih aktivnosti, ki bi omogočale ohranjanje in razvoj rokodelstva, je Vlada Republike Slovenije ustanovila Medresorsko delovno skupino za prenovno sistemske ureditve področja rokodelstva (MDS). MDS je ob zaključku svojega delovanja izpostavila, da lahko problematiko na področju rokodelstva razdelimo na dva med seboj povezana sklopa, in sicer: prenos rokodelskega znanja in ekonomski vidik opravljanja dejavnosti. Po zaključnih usklajevanjih z vsemi resorji je MDS ocenila, da je priprava posebnega zakona, ki bi predvsem z vidika statusa, pridobitve nazivov, usposabljanj in prenosa rokodelskega znanja, delovanja organizacij, ki združujejo rokodelce, ter shem neposrednih podpor posebej uredil rokodelstvo kot dejavnost posebnega družbenega pomena, ustrezna rešitev.

Ključne besede: rokodelstvo, Medresorska delovna skupina, prenos rokodelskega znanja, ekonomski vidik opravljanja dejavnosti, dejavnost posebnega družbenega pomena

Summary

To renovate the systemic regulation in the field of handicrafts, The Government of the Republic of Slovenia established an Interdepartmental Working Group (IWG). Its aim was to examine the regulation applicable to handicrafts, to prepare proposals for amendments to legislation or other activities that would enable the preservation and development of handicrafts. At the conclusion of its work, IWG pointed out that the main problematics related to handicrafts are the transfer of handicraft knowledge and the economic aspect of handicraft activities. After final coordination with all departments the IWG assessed that the preparation of a special law, which would specifically regulate handicrafts as an activity of a special social importance, is an appropriate solution.

Keywords: handicrafts, Interdepartmental Working Group, transfer of handicraft knowledge, economic aspect of handicraft activities, activity of a special social importance

1 Franc Stanonik, univ. dipl. zgodovinar in sociolog, vodja Medresorske delovne skupine za prenovno sistemske ureditve področja rokodelstva, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, franc.stanonik@gov.si.

Vlada Republike Slovenije je na pobudo strokovne javnosti in drugih deležnikov s področja rokodelstva s sklepom št. 02401-10/2018/7 z dne 25. 10. 2018 ustanovila in imenovala Medresorsko delovno skupino za prenovo sistemske ureditve področja rokodelstva (MDS). Naloga skupine je bila preučitev ureditve, ki velja za področje rokodelstva, preučitev predhodno podanih predlogov sprememb zakonodaje s strani strokovne javnosti ter priprava predlogov sprememb zakonodaje oziroma drugih aktivnosti, ki bi omogočale ohranjanje in razvoj rokodelstva.

Vodenje medresorske skupine je prevzelo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo (MGRT), v njej pa so sodelovali predstavniki vseh vsebinsko pristojnih vladnih resorjev: Ministrstva za finance (MF), Ministrstva za kulturo (MK), Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (MDDSZ), Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport (MIZŠ) ter MGRT. Medresorska skupina je sodelovala tudi s predstavniki rokodelcev, tj. Obrtno-podjetniško zbornico Slovenije (OZS), Konzorcijem rokodelskih centrov Slovenije (KRC) in Zvezo društev upokojencev Slovenije (ZDUS). Junija 2019 je potekal tudi sestanek s Slovensko čebelarstvo akademijo, na katerem so bili predstavljeni delovanje akademije in primeri dobrih praks, ki bi jih bilo mogoče prenesti tudi na področje rokodelstva. Od aprila 2019 do marca 2020 je pri delu MDS sodeloval tudi Franc Vesel, takratni državni sekretar v Kabinetu predsednika Vlade Republike Slovenije, ki je bil zadolžen za delovno področje obrtništva in sodelovanje z Obrtno-podjetniško zbornico Slovenije in območnimi obrtno-podjetniškimi zbornicami.

Vmesno poročilo za Vlado Republike Slovenije je bilo pripravljeno sredi julija 2019, sredi marca 2021 pa je MDS s svojim delom zaključila in pripravila Končno poročilo Medresorske delovne skupine za prenovo sistemske ureditve področja rokodelstva z izhodišči za prenovo ureditve področja rokodelstva, ki ga je Vlada Republike Slovenije sprejela dne 3. 6. 2021.

Na prvi pogled se mogoče zdi, da razprava o rokodelcih ni preveč zahtevna, ker naj bi vsi dobro vedeli, kaj rokodelstvo je, s čim se ukvarja in kdo so izvajalci. Če sklepamo s trenutnega zakonodajnega vidika, je res tako, saj tudi obstoječa zakonodaja rokodelstvo tako rekoč odpravi z enim sila kratkim poglavjem Obrtnega zakona. Gre za poglavje Domača in umetnostna obrt, ki opredeljuje zgolj certifikat – potrdilo, da je določen izdelek mogoče poimenovati za predmet domače in umetnostne obrti, navaja pa tudi izdajatelja in strokovno komisijo (Obrtni zakon). Stvar pa vendarle ni tako preprosta.

Že pred leti so nastale številne pobude in predlogi, kako in na kakšen način urediti to področje. Gre za predloge in pobude Konzorcija rokodelskih centrov Slovenije in Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije, kot je na primer Nacionalno zaveznitvo za rokodelstvo ali poslanski predlog zakona o varstvu rokodelske nesnovne kulturne dediščine iz leta 2018. Na teh podlagah je MDS torej obravnavala rokodelstvo z vidika:

- definicij na področju rokodelstva in nabora rokodelskih dejavnosti,
- statusa na področju kulture,
- usposabljanja in prenosa znanja,
- davčne zakonodaje,
- delovnopravne zakonodaje.

MDS je že v vmesnem poročilu pripravila celovit pregled obstoječe zakonodaje in predstavila, v kolikšni meri obstoječa resorna ureditev že omogoča rešitev izpostavljenih problematik na naslednjih področjih:

- davčne zakonodaje (MF),
- zakonodaje, ki ureja usposabljanje in prenos znanja (MIZŠ),
- zakonodaje, ki ureja status na področju kulture (MK),
- delovnopravne zakonodaje in nacionalnih poklicnih kvalifikacij (MDDSZ),
- zakonodaje na področju obrti (MGRT),
- zakonodaje, ki ureja rokodelske dejavnosti kot dopolnilne dejavnosti na kmetiji (MKGP).

V pregled obstoječe zakonodaje so vključena tudi stališča posameznih ministrstev o primernosti oziroma neprimernosti delnega prilagajanja resorne zakonodaje z vidika rokodelstva. Na pobudo MDS so krovne organizacije, ki zastopajo rokodelce v sodelovanju s strokovnjaki Slovenskega etnografskega muzeja, pripravile tudi usklajen seznam rokodelskih panog, dejavnosti oziroma rokodelstev. Tako so natančneje določene dejavnosti, ki se jih želi urejati.

MDS je v poročilu izpostavila, da lahko problematiko na področju rokodelstva razdelimo v dva med seboj povezana sklopa:

- prenos rokodelskega znanja in
- ekonomski vidik opravljanja rokodelskih dejavnosti.

Pri prenosu rokodelskega znanja je treba zaradi upadanja števila rokodelcev z znanjem in veščinami najprej zagotoviti širšo bazo usposobljenih rokodelcev. Tudi starejšim rokodelcem, ki nimajo formalne izobrazbe, je treba omogočiti, da bodo lahko izvajali usposabljanja. V okviru varstva nesnovne kulturne dediščine je treba skrbeti, da znanja in veščine prenašajo osebe, ki imajo ta znanja že več generacij.

Po zadnjih dostopnih podatkih Konzorcija rokodelskih centrov Slovenije je dobra tretjina oziroma 42 % rokodelcev pridobilo svoja rokodelska znanja s prenosom rokodelskih znanj v ožji ali širši družini, 8 % v rednem izobraževanju, 6 % prek nacionalne poklicne kvalifikacije (NPK), 23 % v delavnicah in tečajih, 21 % je samoukov. Vedno več je predvsem mladih rokodelcev, ki pridobivajo svoja rokodelska znanja prek platforme YouTube.

Rokodelcem, ki imajo ustrezna znanja, spretnosti in kompetence, je že na podlagi obstoječe zakonodaje dana možnost, da lahko pridobijo tudi NPK, vendar gre v tem primeru za potrjevanje usposobljenosti, ne za prenos znanja. Zato je treba vzpostaviti sistem usposabljanja rokodelcev in mojstrov rokodelcev. MDS vidi OZS in KRC kot ključna akterja na tem področju, pomembno vlogo ima lahko tudi ZDUS.

Mojstri rokodelci naj bi bili tisti, ki bodo v prihodnosti baza za prenos znanja. Do njih bi lahko prišli prek registra nesnovne dediščine, podeljenih certifikatov kakovosti *Rokodelstvo Art & Craft Slovenija* in usposabljanj pri OZS oziroma v okviru KRC in ZDUS.

Glede ekonomskega vidika opravljanja rokodelskih dejavnosti je MDS že v vmesnem poročilu izpostavila, da se rokodelske dejavnosti izvajajo v različnih pravnoorganizacijskih oblikah: kot osebno dopolnilno delo, samostojni podjetnik (s.p.), tako imenovani popoldanski s.p., družba z omejeno odgovornostjo (d.o.o.), društva, dopolnilna dejavnost na kmetiji. Okvirno četrtina izvajalcev pa ima neurejen status (tudi upokojenci) in ti rokodelske dejavnosti opravljajo kot delo na črno. Prevladujoča oblika je osebno dopolnilno delo, ki pa glede na namen in značilnosti osebnega dopolnilnega dela ni najbolj ustrezna oblika za opravljanje dejavnosti, kar izhaja že iz imena. Z ustreznimi spodbudami (na primer z oblikovanjem shem neposrednih podpor), ki bi bile vezane na izdelavo certificiranih proizvodov, je treba rokodelce preusmeriti v bolj ustrezne oblike (na primer s.p.). Vrhunskim izvajalcem rokodelske dejavnosti je treba omogočiti tudi vpis v razvid samozaposlenih v kulturi.

K uspešnejšemu razvoju rokodelske dejavnosti bi pripomogla tudi večja podpora kvalitetnim rokodelskim izdelkom. Certificiranim rokodelskim izdelkom je treba omogočiti, da bodo bolj konkurenčni na trgu in da bodo lažje vstopili na trg (na primer kot poslovna in protokolarna darila). S tem bi pridobil na veljavi tudi certifikat *Rokodelstvo Art & Craft Slovenija*. Ustrezno je treba obravnavati in vključiti tudi druge pridobljene certifikate. Zato je treba preučiti možnost ukrepov, ki bodo usmerjeni na kvalitetne rokodelske izdelke, in glede na že veljavne selektivne ukrepe ovrednotiti prispevek uvedbe posameznega ukrepa k administrativni razbremenitvi davčnih zavezancev in njegov negativni finančni učinek na državni proračun z vidika učinkovitosti pri doseganju teh ciljev. Kar zadeva podporo pobudi o znižanju stopenj DDV za te izdelke v Sloveniji, pa bo ob tem treba slediti tudi zavezujočemu pravnemu redu Evropske unije glede uporabe (nižjih) stopenj DDV.

MDS se je na sestankih in z gradivom dobro seznanila tudi z delovanjem organizacij, ki združujejo rokodelce in jim že nudijo strokovno in drugo podporo za njihov razvoj in prenos znanja. To, da rokodelstvo ni le gospodarska dejavnost, ampak je posebnega družbenega pomena, je razvidno tudi iz načina delovanja in združevanja rokodelcev. Na tem področju delujejo kar tri večje organizacije, ki so zelo pomembne za obstoj in razvoj rokodelske dejavnosti v Sloveniji.

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije oziroma njena Sekcija za domačo in umetnostno obrt

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije ima najdaljšo tradicijo ukvarjanja s področjem rokodelstva. S pomočjo zunanjih strokovnjakov je bil leta 1993 izdelan strokovni sistem vrednotenja, ocenjevanja in označevanja rokodelskih izdelkov – vzpostavljen je bil znak *Rokodelstvo Art & Craft Slovenija*. Bienalne razstave v Slovenj Gradcu (nekaj jih je bilo tudi v Ljubljani) so postale prikaz dvoletne kakovostne ustvarjalnosti in pomemben dogodek za trženje izdelkov. Posameznim avtorjem, ki so zaokrožili delo z življenjskimi ustvarjalnimi dosežki in opusom, je OZS, lastnica in glavna organizatorica bienalnih strokovnih razstav DUO, začela podeljevati nazive za odličnost *zlata vitica*.

OZS promovira rokodelske izdelke (bienalne, lokalne in krajevne razstave po Sloveniji, na Mednarodnem obrtnem sejmu v Celju od leta 1986 organizira rokodelske učne delavnice in v sodelovanju s Centrom za poklicno izobraževanje predstavlja rokodelske poklice, rokodelce vključuje v mednarodne sejme). V sodelovanju s člani strokovne komisije in strokovnimi službami OZS že vrsto let organizira regijska predavanja in izobraževalne tečaje po območnih obrtno-podjetniških zbornicah (predstavitev zakonodaje, ki ureja področje rokodelstva, seznanjanje z izobraževanjem, najpogostejše napake rokodelskega ustvarjanja ipd.).

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije od leta 1993 vodi tudi register rokodelcev, ki so prejeli certifikat, s svojimi strokovnimi službami pa ponuja popolno strokovno svetovanje in administrativno pomoč vsem rokodelcem, ne le svojim članom.

Konzorcij rokodelskih centrov Slovenije

V okviru Konzorcija rokodelskih centrov Slovenije, ki je bil ustanovljen leta 2014, deluje 9 rokodelskih centrov:

- Mreža rokodelcev Srca Slovenije (Razvojni center Srca Slovenije, d.o.o.),
- Rokodelski center Ribnica,
- Zavod Marianum Veržej – Center DUO,
- Center domače in umetnostne obrti, Rokodelska zadruga, z. b. o., so.p. (CDUO Slovenska Bistrica),
- Rokodelski center DUO Škofja Loka (Razvojna agencija Sora, d.o.o.),
- Rokodelski center Rogatec (Zavod za kulturo, turizem in razvoj Rogatec),
- Gimnazija Jurija Vege Idrija – Čipkarska šola Idrija,
- Rokodelski center Koroške (Podjetniški center Slovenj Gradec d.o.o.),
- Društvo rokodelcev – Rokodelski center Moravče.

Po svoji pravnoorganizacijski obliki so rokodelski centri, ki združujejo več kot 750 rokodelcev, različni in hkrati enotni v ciljih delovanja. Povezati in ohraniti želijo rokodelske dejavnosti in dediščino rokodelstva. Rokodelski centri delujejo kot več med seboj povezanih ustvarjalnih središč. Ključne vsebine, ki jih izvajajo, so:

- povezovanje rokodelskih centrov skozi programske aktivnosti (Slovenski rokodelski festival, tematske okrogle mize, osrednja in gostujoče razstave, razvojne vsebine s prijavi na LAS in mednarodne razpise),
- prizadevanje za sistemsko ureditev rokodelstva (Nacionalno zavezništvo za rokodelstvo, sodelovanje z MDS),
- promocija rokodelstva in rokodelske dediščine (spletne strani KRC in rokodelskih centrov, družabna omrežja: strani na FB in Instagramu, tiskane publikacije, promocijska gradiva ipd.),
- vključevanje v mednarodne mreže in stanovske organizacije (sodelovanje na mednarodnih simpozijih in projektno povezovanje),
- spodbujanje prenosa znanj in dobrih praks med rokodelskimi centri,
- načrtno ukvarjanje s promocijo in trženjem rokodelskih izdelkov in storitev.

V prihodnosti želi KRC ostati strokovna organizacija in se s potrebnimi kadri še bolj profesionalizirati. Ohraniti želi različnost pravnoorganizacijskih oblik posameznih rokodelskih centrov, ker le-te izhajajo iz potreb lokalnega okolja. Rokodelski centri si na podlagi strokovnih izhodišč tudi smiselno delijo področja oziroma rokodelske panoge, v katere so usmerjeni (npr. čipkarstvo – Idrija, suha roba – Ribnica ipd.), kar je podlaga za sodelovanje v komisiji DUO (Art & Craft) in v okviru drugih strokovnih institucij (Center za poklicno izobraževanje – CPI). KRC pa želi vzpostaviti tudi minimalne standarde za opredelitev regijskega rokodelskega centra.

Čeprav so rokodelski centri zelo aktivni in se trudijo sodelovati pri kar največ projektih, jih pri njihovem delu najbolj omejujejo pomanjkljivi viri financiranja za zagotovitev ustreznih kadrovskih, programskih in prostorskih razmer.

Zveza društev upokojencev Slovenije

V okviru ZDUS aktivno deluje več kot 1.700 rokodelk in rokodelcev, ki so združeni v 170 društvih upokojencev. Glavni motiv njihovega delovanja v okviru društev upokojencev ni proizvodnja rokodelskih izdelkov za prodajo in zaslužek, ampak predvsem druženje, prenašanje znanja na sovrstnike in na mlade ter sodelovanje na različnih dogodkih in prireditvah (razstavah, delavnicah itd.).

Komisija za tehnično kulturo ZDUS ima vizijo, da na področju rokodelstva varuje in ohranja nesnovno kulturno in tehnično dediščino, in sicer s prenosom znanja od izkušenih upokojenih rokodelcev na sovrstnike v rokodelskih sekcijah, predvsem

pa na različne načine in v povezavi z vzgojno-izobraževalnimi organizacijami tudi na mlade. V povprečju so njihovi rokodelci starejši od 65 let, zato se ne strinjajo, da bi se morali še dodatno formalno izobraževati za pridobitev statusa mojstra. Predlagajo oblike enostavnejšega usposabljanja, ki bi ga lahko izvedli znotraj svojih društev.

Glede ekonomskega vidika menijo, da bi upokojeni rokodelci, ki bi želeli nadaljevati z izdelavo in prodajo izdelkov na trgu, morali imeti dvojni status: da bi morali z odločbo Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (ZPIZ) pridobiti pravico do pokojnine in obenem imeti možnost nadaljnega opravljanja svoje rokodelske dejavnosti ter plačevanja vseh obveznih prispevkov v zvezi s tem.

Zelo malo upokojenih rokodelk in rokodelcev ima pridobljen certifikat kakovosti za izdelek *Rokodelstvo Art & Craft Slovenija*, saj jim le-ta po njihovem mnenju ne prinaša nobenih ugodnosti, pač pa le stroške. Pričakujejo, da se bodo za pridobitev tega certifikata tudi za upokojence uredile spodbude.

Končno poročilo MDS

MDS je v svojem končnem poročilu Vladi Republike Slovenije predlagala, da pristojno ministrstvo za področje obrti pripravi poseben zakon, ki bo pomenil sistemsko rešitev za ohranjanje in nadaljnji razvoj področja rokodelcev. V vmesnem poročilu je sicer izrazila zadržek glede priprave posebnega Zakona o ohranjanju rokodelstva, saj je menila, da bi se obravnavana problematika lahko reševala s spremembami Obrtnega zakona in druge področne zakonodaje. Po zaključenih usklajevanjih z vsemi resorji, ponovnem razmisleku in preučitvi Obrtnega zakona pa je vendarle ocenila, da je priprava posebnega zakona, ki bi predvsem z vidika statusa, pridobitve nazivov, usposabljanj in prenosa rokodelskega znanja, delovanja organizacij, ki združujejo rokodelce, ter shem neposrednih podpor posebej uredil rokodelstvo kot dejavnost posebnega družbenega pomena, ustrežnejša rešitev. Še posebej pomembne s tem povezane utemeljitve so:

- Obrtni zakon sicer ureja obrtne dejavnosti, vendar za njihovo opravljanje (kot dokazilo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje dejavnosti) določa pridobitev obrtnega dovoljenja in vpisa v obrtni register. Rokodelskim dejavnostim je namenjen le en člen (15. člen), ki ureja certificiranje izdelkov domače in umetnostne obrti.
- Obrtni zakon predpisuje način organiziranja obrtnega zborničnega sistema (v okviru OZS in območnih OZS), pri rokodelcih pa vzporedno potekajo aktivnosti tako na OZS kot tudi prek Konzorcija rokodelskih centrov Slovenije in ZDUS.
- Zakon o ohranjanju rokodelstva bi moral opredeliti rokodelstvo kot dejavnost posebnega družbenega pomena, ki odkriva in razvija potencialne ljudi ter ustvarja

priložnost za ohranitev slovenske identitete, kulturne dediščine in nove ustvarjalnosti na podlagi upoštevanja rokodelske tradicije. Opredeliti bi moral pristojne organe ter določiti mehanizme za ohranitev te dejavnosti.

- Obrtni zakon je podlaga za regulacijo obrtnih dejavnosti, za katere se zaradi varovanja življenja, zdravja in premoženja ljudi ali zaradi zagotavljanja varstva okolja za opravljanje nekaterih obrtnih dejavnosti zahtevajo ustrezna poklicna usposobljenost, pridobitev obrtnega dovoljenja in vpis v obrtni register. MDS pa ocenjuje, da regulacija vstopnih pogojev za opravljanje rokodelske dejavnosti ne bi prinesla pozitivnih učinkov. Zakonsko je treba urediti spodbude za rokodelce, da bodo videli perspektivo v opravljanju svojih dejavnosti, da bodo pristopali k mojstrskim izpitom in k certificiranju svojih izdelkov, in sheme, ki bodo organizacijam omogočale delovanje na tem področju in izvedbo prenosa znanja.
- Usposabljanje in izobraževanje rokodelcev bo odstopalo od poklicnega izobraževanja in usposabljanja, ki ga predpisuje Obrtni zakon. Status in postopek pridobitve naziva obrtni mojster in rokodelski mojster ne bosta mogla biti povsem izenačena, saj pridobitev naziva obrtni mojster po Obrtnem zakonu pomeni pridobljeno ustrezno stopnjo formalne izobrazbe (po programih za pridobitev srednje poklicne izobrazbe, srednje strokovne izobrazbe ali višje strokovne izobrazbe).

MDS je glede na navedeno torej predlagala, da Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki je pristojno ministrstvo za področje obrti, pripravi poseben zakon, ki bo pomenil sistemsko rešitev za področje rokodelstva. Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo je že med delovanjem MDS in v skladu z vmesnim poročilom izpeljalo nekatere aktivnosti za zagotavljanje finančne podpore rokodelcem. Leta 2019 je odprlo novo proračunsko postavko 200012 – Ohranjanje in razvoj rokodelskih dejavnosti in v Načrt razvojnih programov (NRP) vpeljalo nov ukrep 2130-20-0004 Prenos rokodelskega znanja. V proračunu za leto 2022 so za realizacijo predvidenih aktivnosti na področju rokodelstva zagotovljena sredstva v višini 150.000,00 EUR. V okviru proračuna za leto 2023 bo sredstva treba še zagotoviti.

Finančne spodbude naj bi zagotavljale vzpostavitev in delovanje sistema za prenos znanja in veščin oseb, ki so jim to znanje posredovale že predhodne generacije. Certificiranim rokodelskim izdelkom je treba omogočiti, da bodo bolj konkurenčni na trgu in da bodo lažje vstopili na trg (npr. kot poslovna in protokolarna darila). V končnem poročilu MDS je zato predlagano, da pri pripravi aktivnosti za financiranje na področju rokodelstva sodelujeta Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo in Ministrstvo za kulturo, kar bo omogočilo usklajeno podpiranje ekonomskih vidikov dejavnosti rokodelstva kot nesnovne kulturne dediščine. Predvideno je spremljanje naslednjih kazalnikov:

- število usposabljanj za prenos rokodelskih znanj,
- povečanje števila certificiranih rokodelskih proizvodov,
- povečanje števila registriranih rokodelcev in
- povečanje števila rokodelcev, ki so nosilci nesnovne kulturne dediščine.

Zaključek

Če za zaključek strnem stališče vladne medresorske delovne skupine: ker sta ohranitev znanja rokodelcev in razvoj kulturne dediščine rokodelstva pomembna za našo družbo, je treba pripraviti zakonske podlage in zagotavljati ustrezna finančna sredstva za podporo izvedbe prenosa rokodelskega znanja in usposabljanj rokodelcev, kot tudi za oblikovanje shem neposrednih podpor rokodelcem pri opravljanju njihovih dejavnosti. Rokodelstvo kot dejavnost posebnega družbenega pomena odkriva in razvija potencialne ljudi ter ustvarja priložnosti za ohranitev slovenske identitete, kulturne dediščine in nove ustvarjalnosti na podlagi upoštevanja rokodelske tradicije. Hkrati pa moramo rokodelstvu omogočiti, da bo postalo tudi ena od gospodarskih dejavnosti. Za doseg tega cilja je treba pripraviti ustrezno zakonsko podlago, ki bo jasno opredelila vlogo posameznih deležnikov na tem področju ter njihove pristojnosti in obveznosti.

Reference

KONČNO POROČILO

2021 ‚Končno poročilo Medresorske delovne skupine za prenovu sistemske ureditve področja rokodelstva z izhodišči za prenovu ureditve področja rokodelstva.‘ Spletni vir: <[http://84.39.218.201/MANDAT20/VLADNAGRADIVA.NSF/18a6b9887c33a0bd12570e50034eb54/0e6643b228c96118c12586e000342802/\\$FILE/ATTONPYF_P.pdf](http://84.39.218.201/MANDAT20/VLADNAGRADIVA.NSF/18a6b9887c33a0bd12570e50034eb54/0e6643b228c96118c12586e000342802/$FILE/ATTONPYF_P.pdf)>, 20. 12. 2021.

OBRTNI ZAKON

2004 ‚Obrtni zakon.‘ *Uradni list RS* 40(04), 20. 4. 2004. Spletni vir: <<https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs/vsebina/2004-01-1657?sop=2004-01-1657>>, 20. 12. 2021.